

mæssige Benyttelse overfor det offentlige er ansvarlig for sine Folk — en Bestemmelse, der formentlig er stemmende med Forholdets Natur og Lovgivningens almindelige Principper.

Til § 5.

Efter Forholdets Natur og almindelige Retsgrundsaetninger er en Grundejer uberettiget til at udvæe saadanne Dispositioner over sin Ejendom, at Naboen's Ejendom derved udsættes for Fare. Som Følge heraf er en Ejer uberettiget til at foretage Udgravninger paa den ham tilhørende til Banelegemet hødende Ejendom af en saadan Bestaaffenhed, at Transporten paa Banen derved kan udsættes for Fare ved Jordstred eller anden Bestaadigelse paa Banelegemet. Saadanne Handlinger kunne efter Omstændighederne medføre Strafsansvar efter Straffelovens §§ 288 og 289. Det kan imidlertid ogsaa tentes, at Udgravningen kan foregaa paa en saadan Maade, at Betingelserne for Straffelovens Anvendelse ikke ere til Stede, men hvor dog den paagældende Handling af Hensyn til den særlige Bestyttelse, som Jernbanens Sikkerhed har Krav paa, bør være forbudt og Strafsansvar undergivet. Man har hidtil ved forfæstellige Fejligheder følt Savnet af et almindeligt Forbud mod at foretage Udgravninger i faretruende Nærhed af Jernbanen, og da et saadant Forbud formentlig passende har sin Plads i Politiloven, har man optaget en hertil sigtende Bestemmelse i nærværende Paragraf.

Til § 6.

De i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser ere væsentlig hentede fra Politireglementet for Kjøbenhavns Havnebane af 31te August 1880 med Tillæg af 6te Maj 1889 og Reglement af 29de Juli 1889 for Afbenyttelsen af de i Forbindelse med Statsbanerne anlagte Havnespor uden for Kjøbenhavn §§ 1 og 3.

Da de i de foregaaende Paragraffer indeholdte Forstrifter for en stor Del ikke egne sig til Anvendelse paa de i offentlig Gade, Vej eller Plads nedlagte Havnespor, vil det være nødvendigt, at der bliver givet særlige for samtlige Statsbanedriftens Havnebaner gyldige Regler om den almindelige Færdfels Forhold til Jernbaneførselen. De foreslaaede Bestemmelser ere formentlig saavel i den almindelige Færdfels som i Jernbaneførselens Interesse.

Til § 7.

Paragraffens 2det Stykke gengiver Hovedindholdet af § 6 i fornævnte Reglement for

Afbenyttelsen af Havnespor uden for Kjøbenhavn.

Med Hensyn til Indholdet af Bestemmelsen bemærkes i øvrigt, at de særlige Forhold ved Læsning paa Havnebaner — navnlig Læsning fra og til Skib — nødvendiggøre en hyppig Flytning af Jernbanevogne paa Havnesporene; paa Grund af disses ofte betydelige Udstrækning kan der imidlertid ikke altid være Jernbanefunktionærer til Stede i umiddelbar Nærhed af alle under Paa- og Af-læsning værende Jernbanevogne, og da det vilde medføre Tidsspilde for Forsenderne, om der, hver Gang en Vogn skulde flyttes, skulde sendes Bud efter en af Banens Funktionærer, bør der formentlig indrømmes de private en vis begrænset Ret til paa Havnebanernes Læsespor selv eller ved deres Folk at foretage saadanne mindre Bevægelser af disse Vogne, som Læsning og Ladning nødvendig kræve. De nærmere Forsigtighedsregler, som i saadanne Tilfælde vilde være at iagttage, bør dog fastsættes af Ministeren for offentlige Arbejder.

Flytning af Jernbanevogne paa de egentlige Stationsspor bør derimod alene foretages af Stationspersonalet eller under dets Kontrol. I Overensstemmelse hermed er Paragraffens 1ste Stykke affattet.

Til §§ 8—10.

De heri indeholdte Regler findes i det væsentlige optagne i de for Statsbanerne gældende Befordringsreglementer, men synes nærmest at burde have deres Plads i Politiloven.

Til § 11.

De heri indeholdte Bestemmelser angive i Almindelighed Publikum's Pligt til at efterkomme Jernbaneadministrationens Dispositioner i Ordenens og Sikkerhedens Interesse. De tilsvarende nugældende Bestemmelser findes i § 8 i Frd. af 1847.

Til § 12.

Maksimum for Størrelsen af Bøder, der kunne idømmes for Overtrædelser af de i de foregaaende Paragraffer omhandlede Forbud m. v., er foreslaaet fastsat til 200 Kr., medens der i Henhold til Frd. af 1847 for Overtrædelser af denne Art i det højeste vil kunne idømmes en Mult af 32 Kr.; da dette Maksimum er meget lille i Sammenligning med Straffebestemmelserne i andre Love af beslægtet Indhold, kan der formentlig ingen Betænkelse være ved den foreslaaede Maksimalgrænse. Efter nævnte Forordnings § 10, 2det Stykke, tilfaldt Bøderne Sattigtassen, men efter at denne Bestem-